

Cimbalomvírus Mexikóban

[MusiciansWho](#) - 2009. július 01., szerda 15:49



A magyarországi székhelyű Cimbalom Világszövetség kétévenként tart kongresszust mindig más országban. A tizedik kongresszust 2009. május 27. és 31. között Mexikóban, Querétáron rendezték meg, először az amerikai földrészen. – Herencsár Viktória beszámolója.



Amikor 2008 februárjában eldőlt a jubileumi kongresszusunk helyszíne és időpontja, még nem tudtuk, hogy nem csak utazási és vízumproblémákkal kell megküzdenie a négy világrészből jönni szándékozó tagjainknak, hanem az új influenzajárvánnyal is. A kongresszus helyszínének és időpontjának kihirdetésekor mindenki örömmel elfogadta és megszavazta az indítványt, hiszen egy olyan helyszínt találtunk találkozásunkhoz, ahol az ottani cimbalom, a salterio kultúrája csak részben és hiányosan ismert, és a mexikói



közönség sem kapott eddig még átfogó ismertetést a cimbalom nemzetközi kultúrájáról. Nem csoda, hogy mind Mexikó, mind pedig tagjaink óriási érdeklődéssel jelentkeztek a kongresszuson való részvételre. 2008. december végéig betelt valamennyi előre betervezett szálláslehetőség, és újakat kellett keresnünk. Tagságon kívüliek is szép számmal jelentkeztek az unikumnak számító eseményre. Áprilisban az új járvány bejelentése majdnem tönkretette másfél éves szervezőmunkánkat. Hogy ez még sem következett be, az a kitartó házigazdáknak és a fanatikus tagjainknak volt köszönhető. Sajnos mégsem tudott eljönni valamennyi jelentkező, mivel voltak országok, ahol lezárták a határokat. Ezek főleg ázsiai és dél-amerikai országok voltak. Természetesen voltak, akik félték a fertőzés veszélyétől, ezért lemondtak a részvételről. Még két héttel a kongresszus kezdése előtt sem voltunk biztosak abban, hogy ilyen helyzetben érdemes-e megtartanunk. Végül is a mexikóiak kemény ragaszkodása a már teljesen megszervezett eseményhez, valamint a megvásárolt repülőjegyek árának vissza nem térítése döntött. Lesz kongresszus!



Én mint a Szövetség elnöke és Horváth István titkár jóval korábban érkeztünk a helyszínre, hogy a szervezésben segíteni tudjunk. Jelen esetben volt is mit, hiszen az eredetileg 22 országból érkező közel 200 résztvevőre szerkesztett öt napos eseményt 9 ország alig 60 résztvevőjére kellett átterveznünk. A



házigazdák szívüket-lelküket kitették, hogy a lelkes kis csapat jól érezze magát, és az előzményeket, megváltozott helyzetet feleddessék.

Az influenzából semmit sem láttunk, és szerencsére nem is találkoztunk semmilyen vírussal, csak a cimbalomkultúrával megfertőzött, lelkes mexikói közönséggel, akik óriási érdeklődéssel, több ezres

létszámmal követték a kongresszus és egyben fesztivál eseményeit. A tv és rádió által közvetített nyitókoncert és minden egyes programunk után többen és többen jöttek el megismerni hangszerünket. Az öt nap programjai között voltak előadások a különböző típusú cimbalomokról, ismeretterjesztő előadások gyerekeknek, felnőtteknek, koncertek, kirakodó vásár hangszerekből, kottákból, CD-kből. Mint minden kongresszusnak, ennek is nagy volt a jelentősége a cimbalomszakma fejlődésének szempontjából. Most hallhattunk először mexikói zeneszerzők salterióra írott műveit, találkozhattunk salterión játszó diákokkal, akik nagy érdeklődéssel ismerkedtek a rokon hangszerekkel, közelről megismerhettük a mexikói cimbalom technikáját, irodalmát, oktatását. A mexikói közönség pedig sok információt kapott a világ cimbalmos irodalmából, a cimbalomcsalád hangszereiről. Megfertőztük a hallgatóságot - zenészeket és laikusokat - a cimbalom kultúrájával. Minden cimbalmos eseménynek nagy sikere volt, de talán a legnagyobb a zenekari estnek, ahol a salterio, a hackbrett és a cimbalom szólalt meg szimfonikus zenekarral, mexikói, osztrák és magyar zeneszerzők műveivel. Ezek közül is Kodály Zoltán Hány János szvitjének bemutatása aratta a legnagyobb érdeklődést és sikert, hiszen először hallhatta ezt a művet a mexikói közönség cimbalom közreműködésével.



A kongresszus idején tartja a Cimbalom Világszövetség a közgyűlését is, melyen a vezetőség beszámol az előző kongresszus óta történt eseményekről, a Szövetség pénzügyi helyzetéről, döntés születik szervezeti kérdésekben, a következő kongresszusig tervezett programokról, a következő kongresszus helyszínéről, időpontjáról. Ez utóbbi döntés igencsak közelről érinti a magyar tagságot, mert 2011 őszén, Magyarországon szervezzük 11. kongresszusunkat, melyen ünnepeljük szövetségünk alapításának és működésének 20. évfordulóját. Reméljük, hogy nálunk is olyan összefogással fog történni a szervezés, mint ahogy azt láttuk

Mexikóban, ahol nemcsak a salterión játszó, hanem zeneszerzők, zenei szervezetek, az ország kulturális vezetői, városi vezetők is közreműködtek a rendezvény sikerességéért.

A kongresszus résztvevői közül senki sem bánta meg, hogy Mexikóba utazott. Szép és tanulságos élményekkel tért haza mindenki. Szeretném, hogy majd a 11-ik kongresszus után a résztvevők Magyarországot elhagyva ugyanígy érezzenek.

Végezetül szeretném megköszönni az Előadói Jogvédő Irodának és a Nemzeti Kulturális Alapnak a támogatását a kongresszuson való részvételemhez.